

Divers dissabte 6. 1-40

Maria del meu cor: Saps nequeta meua, que estava ja un xic intranquil? Avui dissabte i quasi una setmana sense carta teua. Per fi avui llegeixo la teua del 3 i em porta ja novament l'alegria. Fes les cartes cada tres o quatre dies o més tardar i si res de nou pots dir-me o bé teus feina tira qualy menys una postal. D'acord neneta?

A la teua, no primer al meu? Has rebut ja el paquet? Què t'ha semblat? Quina bufanda, no? Com la lluiràs!! Ja et deia que ni anaveny des del paquet de la 'marraine'. T'hauria estranyat trobar-hi la camisa aquella de Clèida. Te la adjuntava per tal que poguessis arreglar la nova. Fes-la oberta i amb els punys. Jo no en necessiti de moment cap. Tu tinc d'estiu i per sota el jersèi ja rutilley bé..

No tens pas gens de rao quan dius que t'havia dit que havia escrit a la tia d'ençà que estic ací a la Q^{ia}. No, neneta jo no he escrit més a ella fins aliu que en vaig rebre una postal. Estiguis tranquil·la. Alíobé li remeté l'adrega nova ^{en la postal} i en ^{la postal} algun dia millor sort pel 1940. També em deiu que si sé que no sants de moment ni enviaria en "aguardo". Jo he contestat diu he dit que si que no vengy de un centenar de frases, ja que podem beure a la sera valent. I perquè no puc tindre mitjous? Tres panells per estenar. Me'ls donarem fa uns dies junt amb un jersèi i alguna altra cosa. Ve tot del S&R&S. saps?

Ara que es tot marxant. Porta els de llana i aquests de moment reposen al fons de la maleta. D'acord?

Altra cosa. Perquè m'ha de saber greu que hagi demanat francs a casa? No me'n sap. Jo m'estranyà el llegir des ratlles del nen i fins entre mi vaig dir-me. — Aquella mocosca meua, segur que amb la tal Elovira ja ha planejat quècom per fer-se amb dinerets. I veig que no us equivoceu. Jo no ho sé si allà auran auples, però, ja sé que la quantitat no és per arruinar-los. No t'agrada la carta que he fet per Vilanova? Perquè t'estranya allò de què treballen si després de tot pot dur-hi un xic més de tranquil·litat? Prou pens tenen i si alguna cosa saben serà perquè tu no has volgut enganyar-los. Jo crec que sí, que alguna mentidosa va bé si aquesta porta la tranquil·litat als éssers volguts. Discrepo amb tu, com pots veure, i ara et confesso que te'n hauri dit alguna, però sem-me amb el fi de portar-te alegria, ja que prou pena em feia saber-te com estaves. Ja parlarem ben llargament i aviat ja que referent al permís jo penso aconseguir-lo per diumenge dia 14 i t'ho precisari amb carta o postal el dimarts i així mateix on ens podrem trobar a l'Oloron, on arribaràs tu primer ja que jo seran les nou al menys.

Res possible per tal que pugui arribar-me aquí. Aquest seria el meu desig, però no pot ésser ja que solament els dones

per hora i no crec sigui prudent faci gestions per obtenir un privilegi, que segur no em concediran. Ja parlarem de tot.

¿ que em queda per dir-te de la teva? Ah, si. Recorde, que et vaig demanar l'adreça de la Canals? Aci et deia hi ha en la mateixa barraca parcat, un xicot de Tarragona que la coneixia. Li feu una llarga carta i jo hi posava uns mots dientjant-li bon Nadal i Any Nou i proxima solució. No crec hagi contestat al xicot aquest ja que ho sabia.

Neneta meva. Sembla que ve que aras es bé la cosa de sortida. Estic ben esperancat. Més estic content també per saber que mentrestant ve la solució esperada, podré abraçar-te d'ací uns dies. Ja t'explicaré perquè m'ha fallat el permís per demà. Ja el tenia a la gorja, però no ha pogut ésser.

Si, neneta meva, aviat (com conto les hores i vull que passis volant) podré ben abraçar-te, plorar ben voreta teva, que el plorar es un bon consil, quany podré dir-te que sí que t'estimo el molt que t'he engorat, totes aquelles coses que no podrien cabre en el paper i necessito veure't ben bé i estregar't més ben a l'orella. Oida mentrestant, vinguis ja la cosa de sortida. Aquesta no pot tardar, sembla, però els dies passen i jo comprenc que si bé els de fora no els trober, llargs i un mes no té importàcia, aci si neneta meva, que són llargs i més lluny tes. Jo estic segur que si en les condicions actuals et tinguis a la voreta, no em vindria d'uns mesos el sortir

a enfrontar nos amb la vida. En fi, Maria meua, no ems ha mancat mai l'esperança i comença el 1940, amb perspectives ben bones. No et sembla?

De la reclamació res ha vingut. Jo amb tot si vingues sortiria ben content. Dixer que van arribant moltes reclamacions individuals. Ves a saber si totes les coses i solucions vindran una després de l'altra.

Ca Mmo està bé del tot? Amb en Mir hem lamentat que hagi caigut malalta. Expressa-li els nostres desitjos que el seu estat de millora sigui complet. Y ara que et dic això. Amb el paquet de Mmo. seran tres. Què et sembla, no em puc queixar, eh? Tinc xocolata encara. Volia posar-te'n un xic al paquet i el feia amb tanta il·lusió que se'm quedà sobre el llit. Després al donar-me'n compte em sapigué greu obrir-lo ja que no tenia més cordill ni paper i la cosa s'aguantava ben justet. Ja la tastaràs però ja que te'n guardo una miiqueta que ems menjarem unam a mans, al l'Oloron, diu merge vivent. Ara podràs anar ben perfumada de les mans, eh, mocosa meua? Feia molt temps que et guardara el sabó. Els! El jersei camisa és per tu. Jo en tinc tres d'iguals, però de blanc només el que t'enviava. Amb una faldilleta, faràs força goig, eh, nena meua? Apa, mococot meu. Sapiguis que t'estimo tant i tant que no sabria cubicar el mer amor. Joestic segur que els dos junts no caben a la terra i necessites tot l'Univers, no? Be, t'heu sempre, sempre Pepe